

Cyklus – Hoblování teplot, pravidlo O

Keith Bower

denní záznam číslo 2 měsíc _____ rok _____ dřívější cykly: nejkratší 29 nejdelší 35 na základě 8 záznamů
 jméno _____ věk 36 nejdřívější první den vzestupu nad DH 22 na základě 1 záznamů
 adresa _____ nejkratší hlenová epizoda _____ na základě _____ záznamů
 PSC _____ telefon _____ e-mail _____ trvání tohoto cyklu _____ dnů; výška _____ cm; váha _____ kg

den cyklu	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42									
krvácení (X, /)	X	X	X	X																																															
styk (✓)																																																			
den měsíce																																																			
nepravdělnosti (X)																			X																																

teplota: obvyklá doba	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42												
v ústech																																																						
v konečniku																																																						
v pochvě																																																						

den cyklu hlen: mokrý - suchý, těžší, a. d.

vrcholný den: Vrcholný den posledního dne plochého typu hlenu

děložní čípek

poznámky

délka luteální fáze tohoto cyklu _____

18. den: zapoměla měřit

Tato žena zavolala na ústředí Ligy 23. den svého 2. cyklu. Učila se PPR sama podle učebnice. Na dotaz, zda už má teplotní vzestup, váhavě odpověděla, že myslí, že ano, ale chce se ujistit, zda správně určila III. fázi.

Váhala, jestli může důvěřovat své teplotní křivce, protože vynechala jedno měření v rozhodujících dnech cyklu a nevěděla, jak určit šest teplot před vzestupem. Byla si ale poměrně jistá v určení vrcholného dne hlenu. Jako první krok při hledání šesti před vzestupem, doporučuji „hledat 3 teploty nad 6“. To je automatické a obvykle i efektivní, ale ne u záznamů, jako je tento. Možná, že vzestup teploty začínal už 17. den, ale ona pak zapoměla 18. den měřit. Dále mohl vzestup začít 19. den, ale pak její teplota 20. den klesla. Byla si jistá, že jde o platné měření. Měřila včas, zdravě vyspalá a odpočínutá.

To je přesně situace pro hoblování podle směrnic (UPPR, str. 121n., Příručka STM PPR, str. 60-62). Když máte zřetelný trvalý vzestup teplot, ale nemůžete určit 3 nad 6, protože jedna nebo dvě teploty vystupují z řady, podívejte se na ty dny a na jejich skutečnou výpověď.

Smysl hoblování

Při hoblování jde o pokus zachytit podstatu původní teplotní metody. Manželé při ní zaznamenávali průměr bazálních teplot od začátku ženina cyklu. Když byla bazální teplota tři bezprostředně po sobě jdoucích dnů nad průměrem dosavadních teplot, žena byla považována za neplodnou. O 0,2°C nad DH nebyla ani zmínka. U této metody často docházelo k chybám ve výpočtu (tenkrát ještě nebyly kapesní kalkulačky), ale její efektivnost byla srovnatelná s bariérovými metodami. Nebylo důležité, aby byly všechny teploty pod určitou absolutní hladinou. Oč se uživatelé snažili, bylo najít v teplotní křivce delšího období *měnicí se trend*.

Směrnice pro hoblování mají v podstatě obnovit tuto porci zdravého selského rozumu v situacích, kdy jsme v pokušení zarazit se na 1 nebo 2 teplotách, které vybočují z řady, a ignorovat důkazy podávané pozorováním ostatních dnů. Proto mohou být 1 nebo 2 teploty sníženy na úroveň dalšího nejvyššího měření. Abychom zůstali v souladu s logikou původní teplotní metody, nemá být konečná ohoblovaná DH nižší než průměr 6 teplot před vzestupem.

Pokusme se aplikovat tento přístup na náš záznam. Nejprve hledejme místo, kde máme tři dny zvýšených teplot bezprostředně po sobě. Tady jsou to teploty dnů 21-23.

Pak zvažme situaci před 21. dnem. Teploty vykazovaly jednotně nízkou hladinu 36,45°C nebo níže, s výjimkou dvou dnů.

Při DH 36,45°C mohou být dny 21-23 uznány jako plný teplotní vzestup – 3 bezprostředně po sobě jdoucí teploty na HH 36,65°C nebo nad ní – v kontrole se 4 dny vysychání po vrcholu hlenu. I její minulý záznam ukázal jednodenní hrot před vzestupem, který bylo nutno ohoblovat, a luteální fázi začínající tři týdny po menstruaci a 2 dny po vrcholu hlenu. Bylo jí doporučeno, aby si v učebnici založila strany o hoblování, protože to může být pro její plodnost obvyklý vzorec.

Role pravidla O

Podle tohoto druhého záznamu by byl večer 23. dne neplodný podle pravidla O. Pravidlo O má efektivnost mnohem nižší než 1 neplánované těhotenství na 100 ženských roků; je srovnatelné s přerušením vejcovodů nebo vázektomií. Proto se doporučovalo používat pravidlo O začátečníkům v prvních dvou nebo třech cyklech nebo párům s velmi vážnými důvody k předcházení těhotenství. Výhodou pravidla O je, že má vysokou efektivnost i v případě, že jsou záznamy v jednom z příznaků chybné. Je tak spolehlivé, jako když zajistíme kalhoty páskem i kšandami. Když začátečník určí příliš brzo vrcholný den, žena bude přesto z 95% neplodná večer 3. dne plného vzestupu. Když se zmýlí v některém

měření teplot, bude žena (podle Billingsovy metody) přesto neplodná 4. den správně určeného vysychání. Přitom nezapomeňte, že hoblování 1 až 2 teplot neznehodnocuje teplotní vzestup.

Učíme-li však začátečníky používat pravidlo O, mohou snadno získat mylný dojem, že jsou ostatní méně opatrná pravidla „riskantní“. To je přirozená reakce na naše vysvětlení, že O = opatrné. Uživatelé získají dojem, že je-li pravidlo O opatrné, musí být ostatní méně přísná pravidla logicky méně efektivní. To pak vede některé manžele ke lpění na pravidle O a zbytečné, neopodstatněné zdrženlivosti. Faktem je, že všechna ostatní pravidla mají při správné aplikaci efektivnost 99%. Jak dlouho chtějí manželé spoléhat na pravidlo O, je jejich věc. Z vlastní zkušenosti mohu říci, že moje žena zaznamenaná plný teplotní vzestup jen velmi zřídka a za 26 let jsme měli jen 3 cykly, které bychom vůbec mohli hodnotit podle pravidla O. Museli jsme nutně spoléhat na ostatní pravidla a to se 100% efektivností. Kdybychom považovali za nutné používat pásek i kšandy pravidla O, obávám se, že bych býval byl nejpozději v našem 6. cyklu v pokušení se na jednom z nich oběsit!

[CCL Family Foundations, Volume XXXI, Number 2, září-říjen 2004, str. 4n.]

Pozn.: Nový přístup ve vyučování Ligy v ČR a SR je začít pravidlem R s přidáním jednoho dne v prvních dvou až třech cyklech. Při velmi vážných důvodech předcházení početí mají manželé přidávat jeden den ke kterémukoli pravidlu pro určení začátku III. fáze.

Ako som si v detstve predstavovala svoje materstvo?

Marta Babálová

Keď sa vraciam v spomienkach na svoje prvé pocity a predstavy o mojom materstve a mojich deťoch, tak sa mi zdá, že táto predstava patrila medzi moje prvé a najsilnejšie zážitky, ba dokonca som vždy mala pocit, že tu bola skôr ako ja, že som z nej sama vzišla. Videla som sa totiž veľmi často ako matka s krdľom detí okolo seba, a to takým veľkým, že som si uvedomovala ako malé dieťa, že ho ani neviem spočítať.

Ako malému dievčatku mi zverovali bábätká do opatery, čím som mala možnosť už vtedy vytušiť a overovať si úžasné, priam neopísateľne krásne pôžitky materstva. Pohľad na malé dieťaťko, komunikácia očami, jeho opätovanie na moje pohľady, príp. pohladkanie, som veľmi silno prežívala.

Hoci ma bavilo všetko, s čím som sa vo svojej mladosti stretla, ako napr. štúdium, šport, hudba, umenie a napokon akákoľvek práca a činnosť, intuitívne som hľadala dobrého otca pre svoje deti. Toto bolo moje hlavné hľadisko pri výbere životného partnera. Toho mi Pán Boh poslal veľmi skoro do cesty a 20-ročná som sa vydala.

Potom prišlo najkrajšie obdobie môjho života. Moje prestavy sa pretvárali na skutočnosť. Bytosti, ktoré som len nejasne videla okolo seba, dostávali skutočnú tvár. Mali očka, ktoré na mňa pozerali, ústočka, ktoré sa prisali na moje prsia, ručičky, ktoré drapkali drobnými prstíkmi, dlane, ktoré sa držali

môjho prsta, nôžky, ktoré som už dôverne poznala, keď ma malé pätičky čoraz silnejšie kopkali, ríčka, ktorá sa vrtela niekde pod mojím srdcom. Mohla som nekonečne dlho držať teplý batôžtek – moje dieťaťko – vo svojom náručí.

Dnes máme desať dospelých detí, ktoré si už založili svoje rodiny, máme už aj 31 vnúčat a dve pravnúčatá. Keď sa vraciame v spomienkach s manželom na tieto krásne zážitky, smutne premýšľam, kde sa podeli tie úchvatné, krásne a ušľachtilé materské city u mnohých dnešných matiek, a aký to má dopad na ľudský život žien, ale aj mužov.

Dobre si pamätám, ako hovoril môj otec o svojej matke – mojej starej mamke – ako sa starala o svojich päť synov, ako ich chránila pred zlým svetom, priam ako vlčica. Aj to bol medziiným jeden z impulzov a vzorov pre mňa. Ako som si ju predstavovala medzi jej synmi, tak som potom v mojich predstavách v tom krdli detí stála už ja sama. Ako – a či vôbec – si predstavujú dnešné dievčatá seba v úlohe matky? V akých životných úlohách sa vidia a postupne do nich vrastajú?

Dostáva sa mi do rúk veľa časopisov, domácich i zahraničných, svetských i náboženských, ktoré sú určené pre ženy. Veľmi málo článkov, ak vôbec nejaké sú, oceňuje materstvo, výchovu detí a úlohu dobrej matky, ktorá je takým veľkým prínosom k celkovému šťastiu a spokojnosti každého človeka na svete.

Ako jednu z hlavných príčin tohto javu vidím v tom, že naše deti dievčatá alebo chlapci – počujú a veľmi dobre vnímajú už od útleho detstva reči a konanie dospelých, ktoré sú namierené proti nim. Deti často dostávajú pocit, že zavadzajú. Ich matky sa na každom kroku sťažujú na otravu medzi štyrmi stenami. Výchova vlastných detí im prináša iba nudu, veru neraz sa stane, že nevydržia na materskej dovolenke celú dobu a idú radšej predčasne do práce.

Myslím si, že je našou prvoradou úlohou kontrolovať svoje vlastné myslenie, postoje a následne reči. Ako prísne dbáme aby nám nevyletelo z úst nejaké vulgárne slovo, ale nepohoršujeme sa nad hriechnou netaktnosťou obsahu našich rečí, čo sa týka postoja k dieťaťu a životu vôbec.

Nie raz som počula aj z úst kresťanských žien: už nechcem viac detí, už som si splnila svoj kontingent voči národu i Bohu, a pod. Mňa teda nenapadla takáto myšlienka. Naopak, cítim sa mimoriadne obdarená Bohom-Stvoriteľom, že práve mne doprial mať toľko detí, že im dal život v mojom lone. Aká sila životodárnosti! Koľkokrát ju vložil práve do mňa všemohúci a dobrotivý Boh?

Nepreberajme bezmyšlienkovite mienku sveta, nestavajme sa tak ľahkovážne a negatívne k hodnote života! Vidí a vníma to naše okolie, najmä naše deti a mládež!

Dôležitým momentom v ľudskom živote sú detské hry a hračky. Tu si vytvárajú naše deti svoje budúce postoje voči svojím budúcim deťom. Nechajme deťom voľnú fantáziu! Nenúťme ich od malička k racionálnosti. Moderné bábiky typu Barbie a mechanické hračky od výmyslu sveta sú našimi ambíciami v hrách našich detí, neudusme nimi ich omnoho bohatšiu a tvorivejšiu fantáziu. Rady sa zahrajú na otecka a mamičku aj s predmetmi z domácnosti.

Nerobme tragédiu z toho, že kým sú malé obujú si naše topánky alebo uchmatnú šaty. Chcú sa stotožniť s nami – rodičmi. Buďme im však vždy dobrým vzorom! Keď sa lepšie prizrieme týmto detským hrám, je to vlastne akoby pohľad do vlastného zrkadla. Treba sa doň často pozerat'...

Jeden typický moment dnešnej duchovnej chudoby a biedy je – nehnevajte sa na mňa – chovanie psov v rodinách žijúcich v panelákoch.

Na svojej vlastnej skúsenosti a pri pozorovaní svojho okolia, by som to mohla zhrnúť asi takto: dievčatá, ktoré túžia mať menších súrodencov, po dlhšom drankaní dostanú aspoň psika. Toho môžu neobmedzene maznať, stísať, ale sa aj na ňom vyvršiť, keď práve nemajú najlepšiu náladu.

A keď vidím ženy, ako sa vedú nežne a trpezlivo prihovárať k svojim maznáčikom, ako si ich k sebe túlia a bozkávajú... Čo im tieto zvieratká, ktoré sú iba vo filmoch múdrejšie a inteligentnejšie ako ľudské tvory, ktoré už čoskoro budú aj rozprávať a ovládať počítač – môžu dať?

Tento fenomén som ešte nevidela u chlapcov a mužov v takej miere.

Ďalší smutný poznatok som získala pri pozorovaní matiek s vyšším, ba dokonca s vysokoškolským vzdelaním. Nevieť si to dobre vysvetliť. Je to pre mňa nepochopiteľné, že často vzdelanie u ženy veľmi silne potláča materské city. Veď by sa dalo očakávať od vzdelanej ženy viac, aj čo sa týka výchovy vlastných detí a jej vzťahu k nim. Či azda pohlcuje veda celú myseľ a srdce ženy? Tento fenomén sa mi u mužov – otcov nejaví v takej miere. Aj keď otec zabúda pre svoje zaniehanie k práci na výchovu svojich detí, mala by tento vzťah vytvárať práve citlivá matka. Milé mladé mamičky, veda a práca počká, ale detstvo vašich detí tak rýchle uplynie, a už sa nikdy nevráti. Čo ste zanedbali, zväčša sa už nepodarí zvrátiť a napraviť. Nemyslíme si, že nenarodené alebo malé dieťa, ktoré ešte nevie rozprávať alebo písať, si nezaznamenáva do svojej dušičky a pamäti váš prístup k nemu! Čím menej chýb a nedostatkov urobíme v tomto období pri výchove svojich detí, o toľko menej sĺz bude treba utierať sirotám žijúcich rodičov. A neklamte sa, nemyslíme si, že takéto deti žijú len v detských domovoch. Nemuselo by byť ani toľko duševnej i telesnej biedy našej mládeže, ktorej príliš často chýba porozumenie, trpezlivosť a láskavý prístup predovšetkým dobrej matky.

Že sa nedá materinská láska ničím nahradiť a jej nedostatok alebo dokonca absencia má nedorozumenie následky, môžeme čím ďalej, tým lepšie vidieť na najnovších výskumoch, ktoré vyvracajú nezmyselné teórie, počnúc odlúčením novorodeniatka od matky v pôrodnici, propagáciou umelej výživy a zanedbávaním výchovy pod rúškom príučania dieťaťa k samostatnosti a pod.

Tu sa vlastne zabúda, že v hre nie je iba samotné dieťa, ale aj jeho matka, ktorá sa deprivovaním materských citov voči svojmu dieťaťu stáva neschopnou vychovávať ho. Toto sa potom vo zvýšenej miere prenáša vždy na ďalšiu generáciu.

Žiaľ, viac sa vie a skúma v tomto smere o živote zvierat. Napr. je známe, že kura z umelej liahne nevie sedieť na svojich vajčkách, aby vysedela kuriatka

– čiže stratila materinský inštinkt. Videla som aj otrasný príklad u opice vychovej v ZOO. Keď vrhla svoje mláďa, vôbec ho neregistrovala, skákala splašená hore dolu po stromoch a mláďa, spojené pupočnou šnúrou s ešte nevyvrhnutou placentou vláčila a otlkala v prachu po zemi.

A napokon, v čakárni na smrť – v domovoch dôchodcov nebudú musieť sedieť opustení a zabudnutí rodičia, ktorí sú vlastne tiež obeť straty materinských citov. Veď sú postavení na roveň vyvrheľov spoločnosti, ktorá je zameraná len na hmotné dobrá, a preto sa neostýcha nehanebne ukončiť ich život eutanáziou.

Úcta k materstvu, jeho návrat do spoločnosti na miesto, kam skutočne patrí, by pozdvihlo i úctu k životu a k človeku ako takému a spätne by prinieslo i jeho vlastné uspokojenie a šťastie.

Časný návrat plodnosti

Vicky Braunová – z poradny LPP

Dopis čtenářky: Chtěla jsem Vám už dávno napsat v jedné věci. Mnohé ženy mají představu, že nebudou mít dlouhou dobu po porodu žádné cykly a tedy mnoho měsíců neplodnosti, pokud budou ekologicky kojít. Já jsem příkladem toho, že to tak není vždycky.

Naplnlo jsem kojila své dvě dcerky; žádné dudlíky, žádné láhve, prvních sedm až osm měsíců žádná pevná strava. Celý první rok svého života spaly se mnou. Povzbuzovala jsem je, aby pily tak často, jak to jen šlo. Nebyl to problém, protože jsem byla s nimi doma. Jsem matka na plný úvazek (nepracuji mimo domov). Nikdy jsem je neopouštěla.

A přece se mi vrátila menstruace 6 týdnů po porodu a od té chvíle začaly pravidelné cykly trvající 26 až 30 dnů. Udělala jsem něco, co nebylo v souladu s ekologickým kojením? Ne, jsem prostě příkladem časného návratu plodnosti.

Přála bych si, abyste otiskli můj dopis, aby ani jiné ženy nemusely mít mylný dojem, že udělaly chybu. Prostě se to stává. Nejprve jsem se cítila ošizená o dobu neplodnosti, pak jen zklamaná, a konečně požehnaná. Došlo mi, že mohou klidně začít vést normální záznamy a celkem samozřejmě očekávat příští periodu. Chtěli jsme s manželem oddálit další těhotenství a nemuseli jsme si dělat starosti ohledně návratu plodnosti.

Odpověď: Děkuji Vám za upřímný dopis. Naprosto s Vámi souhlasím. Ekologické kojení nepozdrží návrat plodnosti vždycky. Co píšete o konečném pocitu uspokojení z brzkého návratu cyklu, není nijak špatné. Já jsem sama zažila opačnou zkušenost s návratem plodnosti 13 měsíců po porodu. Předcházelo mu několik měsíců se střídavým výskytem hlenu, což ztěžovalo praxi STM i mně zkušené uživatelce PPR a instruktorce. Nedělejte si s tím hlavu. Jsem naprosto jistá, že nikdo z autorů článků v tomto časopise nechce vzbudit ve Vás nebo v jiných ženách pocit, že jste ekologické kojení nepraktikovaly správně. Není to naším úmyslem a mrzelo by mne, kdybychom takový dojem vzbudili i jen neúmyslně.

Váš dopis ukazuje, jak důležité je zdůrazňovat, že popisujeme průměrné situace a nemluvíme za každou ženu. Když se podíváte na studii o návratu plodnosti, kterou provedli John a Sheila Kippleyovi (brali jako měřítko první menstruaci), najdete malé procento žen (2 z 29, tj. 7%), kterým se plodnost vrátila během prvních 4 měsíců po porodu. Vy byste spadala do této kategorie. Ani praxe PPR není stoprocentní.

Je dobré si tyto skutečnosti uvědomovat. Děkujeme za Váš dopis, který je připomněl.

[CCL Family Foundations, Volume XXXI, Number 3, listopad-prosinec 2004, str. 6.]

Prevenca AIDS – nie kondómy ale čistota

Dodo a Simona Predáčovi

12. apríla sme na pozvanie katechétky mali besedu so študentami cirkevného gymnázia sv. Vincenta de Paul v Bratislave na tému predmanželskej čistoty. V rámci diskusie odznel názor, že Cirkev by mala povoliť kondómy, ktoré sú jediným prostriedkom v boji proti AIDS. Obdobnú kritiku sme mohli počuť aj na zosnulého Svätého otca Jána Pavla II., ktorého niektorí predstavitelia liberálnych kruhov v hodnoteniach jeho života a vedenia Cirkvi dokonca obvinili zo smrti mnohých státisícov ľudí.

Dôkazom, že učenie Cirkvi a postoje Jána Pavla II. sú správne, dajú sa reálne žiť v dnešnej dobe a teda liekom proti Aids nie sú kondómy, ale vernosť nenakazenému manželskému partnerovi je aj nasledovný článok prevzatý z LifeSiteNews.com, 4.2.2005:

Rozzúrení stúpenci kondómov z OSN podkopávajú úspech Ugandy v prevencii AIDS

Dr. Edward C. Green, PhD., pracovník v oblasti prevencie AIDS a vedúci výskumu v harvardskom Centre pre populáciu a rozvoj hovorí, že úspech programu prevencie AIDS v Ugande tak rozzúrnil západné skupiny angažované v prevencii AIDS, že ho chcú radšej zničiť, ako zmeniť svoj „len-kondómový“ prístup.

V januárovom 31. vydaní *Weekly Standard* Green píše, že ugandský úspech, založený na sexuálnej zdržanlivosti a manželskej vernosti, „priamo spochybňuje kľúčové hodnoty a postoje zbožštené západnou sexuálnou revolúciou“. A ďalej píše: „Aké rozčuľujúce, že prístup, ktorý nie je financovaný veľkými darcami a bol vysmiaty zahraničnými odborníkmi, by mal byť práve tým, čo funguje.“

S odôvodnením, že AIDS sa rozširuje najmä sexuálnym kontaktom, ugandská vláda na začiatku deväťdesiatych rokov rozhodla, že najlepší spôsob prevencie pred týmto šírením by bol presvedčiť občanov štátu, aby prijali sexuálnu zdržanlivosť a vernosť v manželstve. Tento pomerne lacný pôvodný program vyžadoval len malé financovanie či podporu zvonku a jeho výsledky sa považujú za udivujúce. **Výskyt HIV/AIDS v Ugande klesol o polovicu**

– z 15% v roku 1991 na 4% v roku 2004. Ostatné krajiny, napr. Keňa a Senegal, začali ugandský program napodobňovať.

Green hovorí: „Dalo by sa očakávať, že tento (ugandský) model sa bude po svete kopírovať... Namiesto toho však upadol, a to dokonca aj v krajine svojho vzniku.“

Zatiaľ rôzne mimovládne organizácie (vrátane UNICEFu, UNFPA, Svetovej zdravotníckej organizácie a Centier pre kontrolu chorôb) šíрили dogmu o kondómoch ako o prvej, poslednej a stálej prevencii choroby AIDS. Po tom, čo tieto organizácie vykonali v Afrike väčšinu práce v oblasti prevencie AIDS, sa môže zdať trochu prekvapivé, že výskyt AIDS stúpa do súčasných pandemických rozmerov. Green píše, že „len málo odborníkov na AIDS chcelo prijať dôkaz z Ugandy, pretože ľudia neradi priznávajú, že sa mohli myliť, obzvlášť v otázke týkajúcej sa nespočetných miliónov dolárov a životov miliónov ľudí.“

Green povedal, že do roku 2002 vo vyjadreniach zamestnancov USAID a Centier pre kontrolu chorôb, v ktorých hodnotili situáciu v Ugande, ani raz nespomenuli zdržanlivosť alebo vernosť. „Hovorili výhradne o latexe, o liekoch, o výskume vakcín,“ povedal.

Green píše, že zahraniční darcovia systematicky podkopávali úspešný ugandský model. Propagácia kondómov je teraz v Ugande „všadeprítomná“ a neexistujú plány na zásah, ktorý by podporoval vernosť alebo zníženie počtu partnerov. „Naozaj,“ hovorí Green, „až na zriedkavé výnimky jednoducho odmietli platiť za takéto programy.“

Táto zmena nebola prácou samotných Ugandanov. Senátor Sam Brownback po návšteve Ugandy povedal: „Africký predstavitelia sa stále viac hnevajú, že americké doláre sú podmienené prijatím kondómov.“ Brownback povedal, že ugandský prezident Yoweri Museveni je „v bitke so západnými darcami“, aby udržal reklamu na kondómy mimo svojho inovatívneho AIDS programu.

Green to zhrňa: „V žiadnom prípade nie je jasné, že empirický dôkaz môže zvíťaziť nad ideologickou zaslepenosťou a súperiť s veľkým obchodom s farmaceutickými produktmi, ktorým sa prevencia AIDS stala.“

Poznámka na záver:

*Televízia Markíza vo večerných televíznych novinách odvysielala 11.5.2005 príspevok týkajúci sa výsledkov kontroly štátnej obchodnej inšpekcie, zameraanej na kvalitu predávaných kondómov. Kontrola zistila, že v priemere **jeden z troch prezervatívov** (boli dovážané z Indie) **bol deravý**. Je to nemilé prekvapenie pre cca 26% Slovákov.*

ZPRÁVY LPP vydáva päťkrát ročne jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru v České republice, David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladlo, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz. Minimální členský příspěvek 130 Kč/150 Sk ročně. Starší čísla: 10 Kč/Sk včetně poštovného. Platte složenkou typu C. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozef a Simona Predáčovi, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 037-6421426, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk. Kurzy PPR pro manžele a snoubence - 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovní: v ČR 300 Kč, v SR 350 Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.